

ידיעות אחרונות - 24.6.63

צרוך ספורים קטנים על חיי האיש המיועד לראשות

ממשלת ישראל

לוי אשכול בא לקונגרס ומצא עצמו בכית-כלא...

משחוקקת נורא לדעת מה העשה עכשיו אותה ממשלה של מדינה אירופאית
שאת שמה לא אזכיר אשר הוציאה נגד לוי אשכול צו-איסור-כניסה-לארצה! פשוט
אינני יכולה להאמין שהם יטרבו עתה לתת רשות כניסה ל ארצם ל...ראש ממשלה...
זה התחיל ב-1922. לוי שקולניק - שהפך מאז ללוי אשכול, ישב לו עם
אליהו גולומב ז"ל ודוד הכהן בבירה אותה ארץ ועסק בהברחת נשק. אותו הם ארזו
אי-שם בתוך - מכונות הקלאיות!
הכל היה טוב ויפה, אילולא היו שוערי הבית בו הם עסקו דווקא מאנשי
הבולשה הם מיהרו להלשין על עסקי שלושת הישראלים לשלטונות המקומיים. התוצאה:
חודש מאסר, גירוש, ואיסור שיבה לאותה מדינה...
גם זה לא היה כל כך נורא, אילולא שכח לוי שקולניק את כל העניין.
הוא ריצה את חודש המאסר, חזר לארץ ישראל ו...כמו שאמרתי, - שכח.
עברו כמה שנים והנה, נערך באותה ארץ קונגרס ציוני. לוי אשכול
ארז הפציו ויצא להשתתף בקונגרס. פתיחת הקונגרס הייתה מרשימה. אבל למחרת
בבוקר קרחה חקלה קטנטונת: שני בחורים חסונים דפקו בדלת חדר מלוננו של אשכול,
ביקשו לראות את דרכוננו, וציוו עליו למהר ולהתלבש, כדי לבגש למשטרה.
שוב בילה לוי אשכול חודש בבית-סוהר. הפעם ישב ציר הקונגרס הציוני,
על עבירה - איסור הכניסה...
אז כמו שאמרתי, אני משחוקקת מאש לדעת מה יקרה אם אשכול יטע
לשם כראש ממשלה.

אינפלציה של פסוס

הווי בית הסוהר לא היה זר לאשכול כלל, הוא דווקא הרגיש את עצמו מאחורי הסורגים כמו בבית; הוא "ישב" כבר שששירת בגדוד העברי בשנת 1918 זה היה בגלל הפס, שנשא על זרועו כטוראי ראשון.

מספר אשכול עצמו: "הייתי בעל סטרייפ אחד ואיבדתי אותו בגלל הנחת אבן-הפינה של האוניברסיטה העברית. ישבנו אז במדבר, בחל-א-כביר. שלחוני לטקס עם משלחת הגדוד. סוף סוף הייתי בישראל, אז לא מיהרתי לחזור עם המשלחת, חזרתי רק למחרת היום. התוצאה: לא די ששללו ממני את הסטרייפ אלא גם הושיבו אותי בבית הסוהר לשבועיים".

זה לא הפריע ללוי אשכול לקבל, במרוצת הימים, שני פסים נוספים. גם אותם איבד. כיצד? זה כבר לא ברור...

על כל פנים הוא דווקא גאה בהשגת שני הפסים בגדוד העברי. רק בחודש שעבר תוך כדי ויכוח עם שר השיכון והפיתוח יוסף אלמוגי "הזהירו" אשכול בצחוק: "השמר לך! היו לי שני פסים!"

קבע אלמוגי: "אז מה? לי היו שלושה!"

אשכול לא נבהל: "שטויות! זה כמו עם הגרוש של אז והגרוש עתה! הפסים שלך היו במלחמת העולם השניה - ושלי הם מהראשונה! שני פסים בזמני שווים בהרבה משלושה בזמנך!...

ה ש נ ה

רק הקודש ברוך הוא יודע מתי הגיע לוי שקולניק ארצה בדיוק. לו, ללוי אשכול, נדמה שהגיע בתחילת 1914. אברהם הרצפלד מוכן להשבע כי "ליווה שקולניק" הגיע ארצה ב-1913... אני באחי בתחילת 1914, והוא עבר היה בארץ מזמן!"

תחפלאו מה זה חשוב - הבדל של שנה אחת. אבל הצרה היא, שהשנה האחת קובע את "סוג העליה": ב-1914 התחילה העליה השלישית, ואילו 1913 עוד שייכת לעליה השניה...

אמר פעם ב.ג. לאשכול "אחה קפצה ברגע האחרון ממש על העגלה!"

השיב אשכול: "...צריך לדעת מהי לבוא!"

כך גם עכשיו. כשצריכים אותו - הוא בא.

אז מה זה חשוב. 1913 או 1914 - עלייה שלישית, או עלייה שנייה.

העיקר שבאחד הבקרים ירד לוי שקולניק מהאניה ביפו. טולטל על בכו של סבל

ערבי לחוף, והסתובב כל אותו יום ביפו כדי לחפש עבודה.

במקום עבודה, קיבל עצה: "צא בעקבות הדיליז'אנס! שם יש עבודה!"

הדיליז'אנס יצא לפתח-תקוה. אשכול הלך בעקבותיו - ברגל...

משום לא היה לו הכסף לדמי-הנסיעה...

את חפציו נשא על שכמו. זה דוקא לא היה קשה. פרט לכתונת נוספת וכמה

לבנים, לא הביא עמו בגדים. הדבר ה"כבד" ביותר בין חפציו: כריח קטנה בציפית

אדומה. אותה תחבה אמו לחוך החבילה. כשבסופו של דבר אבדה הכריח, זה כאב לו

נורא: הכריח היחה הקשר שלו עם הבית והמשפחה...

סוד המכנסיים

מלוי אשכול אפשר גם לשמוע מה הסיבה האמיתית להכנסת אופנת המכנסיים

הקצרים לחוך ה"אידיאולוגיה החלוצית": בכל פעם שזוג מכנסיים ארוכים היה נק

בחלקו העליון, היו גוזרים מהחלק התחתון כדי לחקן בו את החלק החיוני ביותר...

המכנסיים התקצרו בהדרגה - עד כי נשארו קצרים.

זכרונות מפ"ת

אם תשאלו את לוי אשכול תקופה זו זכורה לו מכל: "זה היה באמצע פתח-

תקוה. אחרי שהלכתי ושקעתי שעות ארוכות בחול עד הברכיים, ראיחי לפתע את

ה"קולוניה" הזו מוקפת גדר של שיטה פורחת".

"בטבור טתח-תקוה, במקום שהיום ניצב שעוןץ היה אז צריף עץ קטן

ששימש כקיוסק, מכרו שם גם עתונים ובולים. על הקיוסק היחה תלויה תבית-

מכתבים גנובה מה"פוסטה" האוסטרית, ועליה כתב מישהו באותיות גדולות בעברית:

חיבה מכתבים...מה התפעלתי למראה החיבה".

ועוד זכרון פתח-תקואי, החרות עמוק בליבו של ראש הממשלה החדש: היו אז שני בתי אוכל בפתח-תקוה, שנקראו קטיה ובחיה, על שם שתי הבחורות שניהלו את שני המקומות. ~~האשמדי~~ בוקר היו הפועלים, ובחוכם ראש הממשלה דהיום, באים עם טליהם לבתי-האוכל ולוקחים עמם אוכל לעבודה: צנון, חלב, זיתים...וקצת גזוז...

חישובי קציצות

אם מישהו סבור שלוי אשכול רכש את נסיונו הכלכלי רק כשר אוצר, - יש לי חדשה בשבילו: ב-1914 בפתח-תקוה, כבר שקד אשכול על חינוכו הכלכלי: הוא הפך שם ל"אקונום" של מטבח הפועלים. האקונום דאז היה קצת שונה מנושא אוחו חואר כיום, אם נשפוט לפי דברי אשכול עצמו: "אחרי יום-עבודה קשה ומפרך היה עלי למחר למטבח-הפועלים, כדי למכור לפועלים קציצות בחצי גרוש הקציצה...". בינתיים נוסדה דגניה - ולוי שקולניק המשיך בה "חישובים כלכליים". כך הוא מודה בחיור. עבודתו בשדה העטיקה רק את ידיו. אולם חוך כדי הפעלת הטוריה עסק הוא בחישובים. ישב, חישב ו... מצא. לפתע היה זורק את הטוריה, רץ למטבח ומודיע על "תוצאת חישוב-חדשה": החישוב הראשון היה... כיצד לעשות יוחר קציצות מפחות בשר...

רגע של אמת

יש לו מין חן כזה ללוי אשכול: יאמר מה שיאמר, יעשה מה שיעשה - אין כועסים עליו. כמו שאמר שגריר מדינה זרה בישראל: זה לא מה שהוא אומר, זה ענין של פיצד הוא אומר זאת... הוא מלא "שארם", הומור וביקורת עצמית". פעם החעקש אשכול בכנסת למסור הודעה שלא מן המניין. יו"ר הישיבה, ה"כ קליבנוב. סירב. אשכול דרש בכל תוקף. קליבנוב נכנע. בתום הישיבה ניגש אשכול אל קליבנוב לחץ את ידו בחמימות וקאא: "עכשיו, או שכבר דיברתי, אני מוכן להודות: לא הייתה צריך לתת לי רשות למסור הודעה...!".

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

בין יודים

פעם שטח אשכול לפני פקיד ממשרדו רעיון פאנטאסטי - רעיון שיבלע מיליונים. אבל כיצד נסתדר עם החקציבים בועדת הכספים?! "גימגם הפקיד הנבוך. "חקציבים"? קרא אשכול ופקח עניו בחמימות: "סטויות! מה הוא חוק בין יודים?!"...

בריחה לדגניה

יום אחד תקפה את אשכול דאגה: מה יהיה הסוף עם איגרות מילווה הפיהוח, חקר את ראש מפעל המילווה ד"ר ג'וזף ("ג'ו" או "פאקו" לידידיו) שווארץ: "כשיבואו אליך יהודי ארצות הברית המחזיקים באגרות וירצו את כספם בחזרה - מה תעשה?" "מה תעשה אני? חמה שוורץ. "השאלה היא, - מה תעשה אתה?" "אני?" צחק אשכול, "אני אטע חזרה לדגניה!"

לחת ולקחת

פעם בא אליו חייר והתלונן. לא חשוב איזה חייר. אחד מיני רבים, מה רצה? רצה לדעת למה הבטיח לו אשכול כל מיני דברים, אם ישחקע בישראל - ולא קיים דבר. "המצב השתנה..." הסביר אשכול. "קשה לקיים עכשיו את חנאי ההטבה!" "אבל נתת לי את המלה שלך!" קרא החייר הנרגז. "נכון..." הרגיעו אשכול. "נחתתי לך את המלה שלי - אבל המלה שלי - שלי היא. אני יכול לחת אותה - ולקחת אותה בחזרה!"... או, כמו שמחלוצץ אשכול: "איזה מין דמוקראטיה היא זאת, בה אסור אפילו להפך הבטחה?!"...

הנהג נותן לירה

כל זה - בעניני כספים של אחרים. אשר לאשכול עצמו, הרי לעולם

לא תמצאו פרוטה על גופו. מראה של פסף זר לו לחלוטפן.

פעם הגיש לו מצצר המלון "עדן" בירושלים חשבון על ארוחה.

"לי אתה מגיש חשבון?" חמה אשכול. "מאימתי אני משלם המזומנים? אף

אילו רציתי לשלם - היש לי סכף בכיסי?"

הוכחה נוספת לאזלת ידו הפיננסית-פרטית של לוי אשכול נראית מדי פעם

כשהוא יורד ממכוניתו כדי להתגלח. לפני שהוא נכנס למספרה, הוא פונה אל נהגו,

מושיט ידו - ומקבל ממנו לירה אחת...

חשבון י"ע

אז אין פלא שזה מביא ל"אינפלציות" - לפעמים. הנה, נהג מונית חל"אביב

עמו נסע אשכול לפני שבועיים (כשהיה רק שר-אוצר) נושא על לוח לבו את החשבון

החחום על ידי אשכול - בסך של לירה ושבעים.

"הוא אמר לי שאין לו כסף, שיחחום על החשבון ושקבל את הכסף מנהגו",

אומר הנהג, "פשוט לט הספקתי לעשות זאת, והוא הפך לראש ממשלה! עכשיו לא אחליף

זאת. יש לי חתימה שלו על החשבון, וב"בורסה החתימות" זה כבר קפץ לשלוש לירות

וארבעים! אז מה פחאום לחת אוהו ולקבל לירה ושבעים?"

Section 1

The first section of the document discusses the general principles of the project. It outlines the objectives and the scope of the work. The text is somewhat faint but appears to cover the introductory part of the report.

Section 2

The second section provides a detailed description of the methodology used in the study. It includes information about the data collection process, the analysis techniques, and the results of the research. This section is crucial for understanding how the conclusions were reached.